

Denne Erklæring siger i Virkeligheden slet ingen Ting. Det er for det første det rent legemlige Ubehag, den unge Pige føler ved ikke at kunne faa sin Sult og sin Tørst tilfredsstillet, som er det afgørende. Hun sættes selvfølgelig ikke for Livet eller for længere Tid tilbage i sin Helbredstilstand, men det betyder en Lidelse for den paagældende Pige, et legemligt Ubehag, og det er ganske uforsvarligt, at man til Forstanderinde paa et Opdragelseshjem kan ansætte en saadan Kvinde og taale hendes Forbliven paa denne Plads, en Kvinde, om hvem det kan oplyses, at hun i saa stort Maal har indskrænket Kosten, som i Forvejen var tarvelig, og har nægtet Børnene Drikke.

Efter det Kendskab, jeg har til denne Sag og til „Godhavn“-Sagen, undrer Fru Bransholms Adfærd mig ikke, thi Fru Bransholm har været Lærerinde paa „Godhavn“, og hun har vist lært en hel Del af sit Straffesystem paa denne Anstalt. Der gælder det ogsaa, at Børnene ikke kunne faa noget at drikke, og saa anfører man som Motivering, at det gælder om, at de komme til at ligge tørre om Natten. Maa jeg da sige hertil, at der er ikke faa unge Piger, der komme op til „Hebron“, som, forinden de komme der, aldeles ikke have lidt af utidig Vandladning, men denne Lidelse have de paadraget sig under Opholdet paa „Hebron“. I enkelte Tilfælde har det været en Sygdom, en Slappelse af Blæren, men der er kommet Børn til „Hebron“, der som Følge af den Angst og Nervøsitet, de have maattet udstaa ved Straffene der, og ved det stærke Brud, som det jo i Virkeligheden er, at de skulle forlade Hjemmet og anbringes paa denne Opdragelsesanstalt, ere komme til at lide af denne Svaghed. Hvad den lille Ellen angaar, er det i hvert Fald blevet mig meddelt, at hun, forinden hun kom paa „Hebron“, ikke var underkastet denne Lidelse. Hun lod ikke sit Vand i Utide, men da hun kom derop, skete det for hende. Hun bliver riset for det og faar Lussinger og maa staa og holde paa sit Lagen, indtil det bliver tørt. Det hjælper altsammen ikke noget. Men det kan Fru Bransholm ikke indse, hun straffer desuagtet Barnet.

Jeg vil her have Lejlighed til at konstatere, at den højtærede Justitsminister

og Ordføreren for Regeringspartiet ved deres Udtalelser i Gaar og i Dag have gjort sig medansvarlige for en Afstraffelse af Børn, som, hvis den fandt Sted i et privat Hjem, vilde medføre, at Værgeraadet i den paagældende Kreds skred ind derimod. Hvis en Moder i denne By lader sin Pige eller sin Dreng staa ude i Gaarden og holde paa sit om Natten vædede Lagen, indtil det bliver tørt, vil det i Almindelighed af Husets Beboere og med Rette blive opfattet som en baade dum og uforsvarlig Maade at behandle dette Barn paa. Hvis en Moder overbevises om desuden at have riset dette Barn og behandlet det saaledes, som Fru Bransholm behandlede lille Ellen, vilde, derom er jeg overbevist, adskillige af dem, der kendte til det, anmelde det til Værgeraadet, og dette vilde skride ind og tale med vedkommende Moder om at forandre Optræden overfor Barnet.

De ærede Medlemmer af Regeringspartiet maa vide, at naar de nu skulle ud i Landet og forsvare Fru Bransholm og hendes Opdragelsessystem, naar de skulle fortælle, at der ikke er gaaet noget i Svang, som fortjener nævneværdig Paatale, og at det er en uvederhæftig og usand Kritik, som har været fremme, skulle de forsvare alle disse forskellige Afstraffelser, som have fundet Sted. Man søger her at reducere Anklagerne og borteskamotere det betydelige Bevismateriale for, at alle de Klager, der ere rejste, have vist sig berettigede.

Om en enkelt af disse Klager, som ikke har vist sig at være fuldkomne overensstemmende med de virkelige Forhold, nemlig angaaende de 2 unge Piger, som have haft en Ørelidelse, oplyses det i Forhørene, at de vedkommende Piger have lidt af en kronisk Ørebetændelse. Desuagtet har Fru Bransholm tildelt dem Lussinger. Men hvor kan man forsvare, at en Kvinde, der ved, at et Barn har en kronisk Ørelidelse, tildeler dette Barn Lussinger? Det fremgaar jo, af Forhørene, at den ene af disse unge Piger har stærkt Udflod af Øret og af den Grund maa søge Lægehjælp, og saa konstateres det af Lægen, at hun har haft en Ørelidelse forud. Men det er dog Fru Bransholms Lussinger, der have fremkaldt Udflodet.

De Herrer, der optræde i denne Sag